KAALEPI KÜLATEATAJA

NR. 1 25. AUGUST 2013 TASUTA

KAALEPI OMA AJALEHT

Mõnus päikest täis suvi hakkab lõppema, ent võime lohutada end sellega, et iga lõpp on millegi uue algus. Meie külas on selleks alguseks midagi uut ja huvitavat – hoiad parasjagu käes Kaalepi küla esimese ajalehe Kaalepi Külateataja trükisooja esimest numbrit. Justnimelt see number on sissejuhatuseks Kaalepi ajalehe traditsioonile, mis loodetavasti jätkub samas taktis edaspidigi.

Suvi hakkab lõppema ning käesolevasse numbrisse koondasime ülevaate toredatest üritustest, millest kaaleplased viimasel ajal osa on võtnud. Samuti leiab lehest muudki põnevat, mida lugeda ja vaadata.

Esimene osa nägi trükisooja tänu kõikidele, kes toetasid meid nii rahaliselt kui ka moraalselt. Suurimate rahaliste toetajate nimed tooksin välja:

Ahti Randmere, Helmut Laube, Raivo Veskioja, Tiina Kask

Aitäh Teile! Aitasite Kaalepi Külateatajal ilmavalgust näha ning projektile hoo sisse lükata.

Samuti suuremad tänud Maiule, Tiinale, Raivole, Sirlele ja kõikidele teile, kes te olite alati olemas ja valmis meid aitama.

Kõige suurem tänu läheb loomulikult Kristiinale, kellega koos me õhtuid ja päevi koos istusime, ringi jooksime ja lehte meisterdasime.

Soovin kõigile mõnusat lugemist, meeleolukat suve lõppu ning ajalehe toimetusse on alati uued näod oodatud!

Kaalepi Külateataja peatoimetaja Mare Laube

KALLIS LEHELUGEJA!

Seda lehte lugedes hoiate käes Kaalepi külaajalehe esimest trükisooja eksemplari, mille idee ja teostus on meie küla tublide noorte töö. Kui nad mulle arglikult oma ideest rääkisid, ei osanud nad ette aimata minu reaktsiooni. Ma ei ole kunagi olnud vastu uutele ettevõtmistele, vastupidi: olen väga rõõmus, et lõpuks hakkab külas toimetama uus põlvkond.

Külas on suureks kasvanud hulk noori, kes on näinud läbi aastate meie tegutsemisi, ja on nüüd valmis ise oma küla elu elavdama.

Soovin lehetoimetusele tuult tiibadesse ja häid ideid edasiste lehtede toimetamisele!

Külavanem Maiu Mäe

SELLES NUMBRIS

KRATID KOERUS	2
KRATID KUHJAVERES	3
VALGEHOBUSEMÄE LAAGER	4 5
KÜLATUBA VÕI KINOTUBA SÜNNIPÄEVALISED	5
MAAPÄEV SAAREMAAL KERGLIIKLUSTEE	6
HIIRELÕKSUVÕISTLUS KAALEPI KAEVAMISED JAANIPÄEV	7
AARDEJAHT	8
OMALOOMING	9

KATSU SA KRATTI LAVALT MAHA SAADA...

Kaalepi külas tegutseb juba pikemat aega näitering, mil nimeks Kratt. Kaalepi omamoodi sümboli järgi loomulikult. Trupi koosseis on aja jooksul muutunud—vahetunud on nii mõnigi nägu, ent eesmärk on endiselt sama: teha teatrit ja nautida seda täiel rinnal. Suvi on olnud Krati jaoks väga edukas.

13. JÄRVAMAA NÄITEMÄNGUDE PÄEV KOERUS

Ühel päeval käisime Kaalepi näiteringiga Kratt Koerus, et osa võtta XIII Järvamaa näitemängupäevast. Teele asusime Kaalepist juba hommikul. Kõigil olid osad hästi peas ja lootus, et tuleks esinemine hästi välja. Muidugi olime ka veidi närvis, sest tegemist oli siiski esinemisega võõraste inimeste ees.

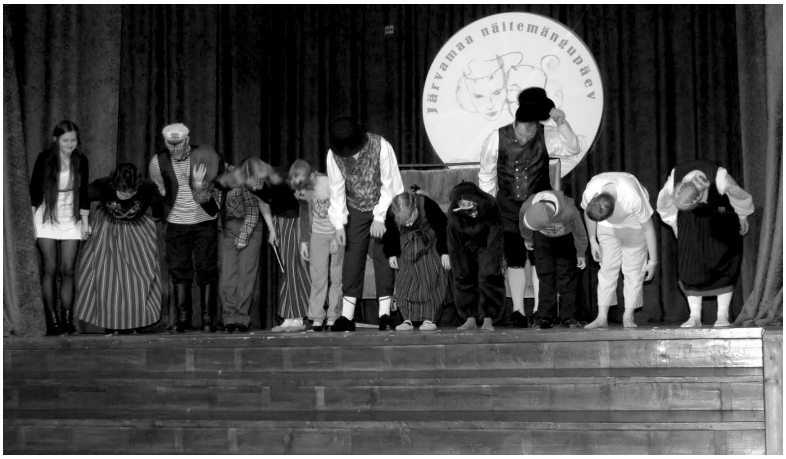

Iga korralik esinemine lõppeb kummardusega

Foto: erakogu

Kui olime Koeru kohale jõudnud, tassisime rekvisiidid lava taha valmis ja asusime ootama oma esinemist. Seda saime päris kaua teha, sest olime viimaste seas. Muidugi oli ootamine üsna huvitav, sest et samal ajal esinesid teised osalejad oma tükkidega. Vahepeal oli väike lõunapaus, kus pakuti süüa ning etendused jätkusid. Viimaks jõudiski kätte meie kord. Pinge kasvas, peas keerlesid mõtted, et kas kõik tuleb ikka nii väja nagu peab, kas tekst on meeles, kas kõigil on oma osa peas. Kõik need asjaolud satusid enne esinemist küsimärgi alla, ent lõpuks algaski etendus - eesriie oli eest liikumas ja muusika hakkas mängima. Polnud aega enam närveerida. Õnneks ei läinud terve näidendi jooksul midagi segi. Hiljem, kui jagati auhindu, saime ka meie oma näitetrupiga asjaosaliseks. Nimelt võitis Johannes parima noore näitleja tiitli.

Päev lõppes külatoas, kus vaatasime oma esinemist ülesfilmitud kujul ning kõik said tublisti naerda. Veetsime ühe toreda päeva Kaalepi näiteringi Kratt seltsis.

Kaalepi Krati koosseis

Foto: Sirle Gunin

Henry-Sven Adams

Preemiad:

Parim naisnäitleja: Aire Pitk (Alburahva Teater)

Parim meesnäitleja: Tiit Tammleht (Alburahva Teater)

Parim noor näitleja: Johannes Kask (Kaalepi Kratt)

Parim lavastus: Sääsküla Külateater

Parim trupp: Paide Huviteater

KUHJAVERE IX KÜLATEATRITE FESTIVAL

17. augustil sõitis Kaalepi näitering Kuhjaverre, Viljandimaale, et võtta osa IX külateatrite festivalist. Seal esineti Vargamäe meestega, kes käisid Kihnut kaemas. Etendus sujus hästi ning peale kummardust oli sõna žürii liikmel, Kalju Komissarovil. Tundus, et suudeti ka tema naeratama panna.

Mees rääkis, et tal oli hea meel, et Krattide rühmas olid näitlemas nii lapsed, noored, kui ka täiskasvanud ning et see süsteem toimis väga hästi. Kalju suisa arvas, et Kratt võiks igal pool esineda ning ikka võetakse nad soojalt vastu.

Tema sõnad olid rühmale tõesti heaks kiituseks, ent hiljem said noored näitlejad veelgi suurema au osaliseks. Nimelt anti Kaalepi Kratile välja publiku lemmiku eripreemia.

Albu vallast proovisid lavalaudu ka Alburahva Teatri esindajad, kes üritasid ema mehele saada. Nemadki said auhinnatud.

Niisiis pärjatud ja rõõmsad! Aitäh kõikidele osalejatele!

Mare Laube

Mulle hirmsasti meeldis Jaak Maed mängida, päikeseprillid ees ja puha. See oli väga naljakas. Meil läks hästi, saime publiku lemmiku eripreemia ning meid kiideti päris palju.

Mulle isiklikult meeldisid meie etendusest kõige rohkem karvane Kihnu Jõnn ja Postipoiss, sest nad olid naljakad.

Teiste etendustest meeldis mulle kõige rohkem Alburahva Teater, kes olid lavalaudadel just enne meid. Meeldis loomulikult seepärast, et seal osales minu õpetaja.

Mõnus päev oli ja me olime üsna edukad.

Marko Stamm

Fotod: Tiina Kask, Henry-Sven Adams, Mare Laube, Valjo Stamm

LAPSED JA NOORED VALGEHOBUSEMÄEL

Igal suvel muudavad Kaalepi aktiivsed inimesed laste vaheaja mõnevõrra huvitavamaks. Nimelt ei möödu ükski suvi traditsioonilise suvelaagrita. Viimastel aastatel on see toimunud Valgehobusemäel. Lastele ja noortele pakutakse igasuguseid huvitavaid tegevusi, milles nad rõõmuga kaasa löövad.

29. juuli hommikul asutas Kaalepis end teele kamp jalgrattureid, et sõita Valgehobusemäele. Seal ootas noori juba ees soe supp ja lahke pererahvas, et teha algust järjekordse suvise lastelaagriga.

Laagri sümbol näomaalinguks: ogar mäger

Foto: Tiina Kask

Noored jagati kahte rühma – valged ja kollased ning mõlemad said ülesandeks valmistada oma lipu, mida nad terve laagri vältel hoolsalt jälgima ja valvama pidid. See ülesanne õnnestus veidi paremini kollastel, ent see-eest valged särasid ka muudel rinnetel – näiteks Aiki oli parim limbomeister.

Toimus palju erinevaid huvitavaid tegevusi. Juhendaja Raivo õpetas enesekaitset, tasakaalu ja kindla meele säilitamist ning tekitas palju põnevust väikeste võistluste ja ninja-mänguga. Esimesel päeval külastati ka torni ning õhtul said kõik soovijad endale Mare käpa all näomaalingud. Laagris jooksid ringi tiigripojad, pruunlased ja zombied, papagoidest ja Miki Hiirtest rääkimata. Paralleelselt võis kätt proovida sulgpallis ning end ujudes ja parvetades maha jahutada.

Teisel päeval pandi suuremate eelmisel päeval õpitud tarkused proovile ning õppisime ka uut. Raivo, Tiina ja Triin õpetasid erilisi langevarjunööridest käepaelu tegema, mida saaks häda või vajaduse korral metsas kasutada. Pakiti kokku asjad, hiivati selga seljakotid ja anti pedaalidele valu, et läbida 50 km pikkune jalgrattamatk. Küll sai sõita mööda kruusateed, läbi võsa ja veidi ka mööda maanteed. Sihtpunkt oli Napu sild ning koheselt sai tehtud üles lõke, et sõdurieinet maitsta. Öö telkides oli huvitav - kallas paduvihma ning äike sähvis ja müristas varajaste hommikutundideni.

Hommikul asutati end taas ratta selga, et laagrisse tagasi sõita. Väikesed olid seda aega kasutanud matkamiseks ning paintball'i mängimiseks Leho juhendamisel. Nüüd oli suuremate kord panna end proovile värvikuulidega tulistamises ja metsas hiilimises. Õhtul toimus ka luurekas, mida korraldas Raivo. Metsas oli üles seatud objekt, millel oli kaks valvurit. Võistkonnad käisid vargsi luuramas ning pidid jääma nii märkamatuks, et valvurid neid ei tabaks ja pantvangi ei võtaks. Eesmärk oli koju viia võimalikult palju informatsiooni. Peale metsas luuramist said kõik soovijad küpsetada lõkkel vorstikesi looduslike varraste otsas – toimus ühine lõkkeõhtu.

Võistlusmoment

Foto: Tiina Kask

Viimase päeva hommikul toimus äratus pannkookidega – mõnda poissi pidi lausa telgist välja tarima, et kooke saada, ent viimaks olid küpsetajateks siiski Tiina, Sirle ja Triin, kes tegid algust juba varajastel hommikutundidel. Taas sai ka harjutada Raivo käe all enesekaitset. Leho rääkis, mida teha, kui juhtub õnnetus ja andis näpunäiteid esmaabi vallas. Hiljem toimus võistlus, kus sai vastast lüüa nii, et vähe polnud. Kõik oli loomulikult ohutu – kiivrid olid peas ja kindad käes. Võistlusest võtsid osa nii suured, väiksed, kui ka juhendajad. Peale seda toimus veel suplus ning viimaks jõudis kätte aeg, et seada oma jalgrattad taas sõiduvalmis, et seekord koju vurada.

Laager oli väga meeleolukas ning kõik leidsid sealt endale meelepäraseid tegevusi. Kõik oli hästi organiseeritud ja juhendatud ning siinkohal tahaksingi veel tänada meie tublisi juhendajaid – Tiina, Triin, Sirle, Raivo ja Leho, kes olid alati olemas ja tegid selle laagri igati meeldejäävaks.

Mare Laube

Ühel juuli viimastest päevadest saabus minu jaoks suve toredaim sündmus – algas Kaalepi küla laager! Eks seda oli oodatud ju peaaegu terve aasta ehk siis eelmise laagri lõpust alates.

Möödunud suvel kestis laager kolm päeva ja seda oli ilmselgelt liiga vähe, seega otsustasime sel aastal „laagerdada“ neli päeva.

Taas oli meie käsutuses Valgehobusemäe keskuse väike maja ja selle ümbrus. Laagri algul seadsime kenasti telgid püsti ja enamik meist nendes ka esimese öö veetis. Teised ööd olid natuke vihmasemad ja äikeselisemad, nii et nõrgemad meist kolisid tuppa, aga siiski mitte kõik!

Söögiga meil suurt muret polnud - lõunasöögi eest kandsid hoolt tublid Toiduaida tädid, kellele oleme väga tänulikud. Seetõttu jäi meie hooleks vaid hommiku- ja õhtusöögi valmistamine.

Lastel tuli laagris ka natuke „mehistuda“ s.t igaüks pesi oma toidunõud ja kandis hoolt oma telgi, voodi ja riiete eest. Paar korda pidime ka kurjemat häält tegema, aga ma loodan, et see on nüüdseks juba kõigil unustatud ja laagrist on ikka head mälestused.

Natuke statistikat ka – laagris viibis kokku 23 last ja 5 kasvatajat (Tiina, Sirle, Triin, Raivo, Leho). Täiskasvanutel oli omavahel väga hea klapp ja nalja sai palju. Usun, et see mõjus kogu laagri atmosfäärile positiivselt.

Mõnus oli, et noori (Kristiina, Mare, Raiko, Henry-Sven) sai juba rakendada väiksemate eest hoolitsejate ja järelevaatajatena. See annab teatepulga sujuvalt edasi järgmisele põlvkonnale. Neist oli tõesti palju tuge.

Kokkuvõtteks võib öelda, et need neli päeva olid mõnusad rutiinist eemaloleku päevad, ununesid igapäevamured ning -hooled, sai nautida ilma ja inimesi.

Loodan, et järgmisel suvel kohtume! *Triin Rannu*

Kasvatajate brigaad

Foto: Mare Laube

Lipud—kollane versus valge

Foto: Sirle Gunin

Laagri lõbus seltskond

Foto: Anneli Piik

KÜLATUBA VÕI KINOTUBA....

Aeg-ajalt toimuvad Kaalepi külatoas filmiõhtud. Kokku tulevad inimesed, kes valivad välja endale sobivad filmid, mida saaksid vaadata nii väikesed, keskmised, kui ka suured. Enamasti on esimeseks valikuks animafilm, teiseks juba vanemate lastele vaatamiseks sobilik film ning kolmandaks õudusfilm või mõni film, mida kannatab suurematel vaadata. Seega igale maitsele midagi.

Meile on käinud oma filme näitamas Raivo, kes eelistab ninja- ja idamaisetest võitluskunstidest pakatavaid filme, mis on tihtipeale väga seiklusrikkad ja kaasahaaravad. Mõnikord ka naljakad. Filmiõhtute väike traditsioon on juba üsna pikalt kestnud ning kestab kindlasti ka tulevikus edasi. Järgmine filmiõhtu on plaanitud 25. augustil kell 19:00, mil filme saab vaadata hommikuni. **Olge kohal ja andke teada, milliseid filme sooviksite näha.**

Kristiina Kask ja Mare Laube

PALJU ÕNNE AUGUSTIKUU LASTELE!

Sarfaraz Alam Khan
Aksel Jalakas
Ahti Septer
Janek Sõõrd
Lauri Tekku
Ragnar Sakna
Tiiu Kiilmann
Sirle Gunin
Svea Suve
Mirjam Jervson

X MAAPÄEV SAAREMAAL

Järvamaa delegatsioon

Foto: Heino Pärn

9.-11. augustil toimus Saaremaal, Mändjalas, kümnendat korda külaliikumise Kodukant ühise ettevõtmise tulemusena Maapäev. Selle aasta Maapäeva teema oli „Aastaring külas“. Maapäeval oli 389 osalejat, kellest 26 olid väliskülalised. Kaalepi külast olid esindajateks Maiu Mäe, Tiina Kask, Mare Laube ja mina.

Kolme päeva eesmärgiks oli panna meid kaasa mõtlema, kuidas leida aastaringset tegevust külaelanikele ja ettevõtjatele. Et meid paremini mõtlema inspireerida, näidati meile kõige tublimaid ja ettevõtlikumaid saarlasi. Hargnesime gruppidena laiali, et minna saarlastelt õppima, ning kui olime piisavalt näinud, kogunesime jälle kokku, et õpitut teiste maapäevalistega jagada. Tagasi tuldi sära silmis ja juba kõnnakust oli näha, et inimestel oli palju uusi mõtteid, mida oma kodukandis rakendada.

Õhtuti, kui oldi suurest mõttetööst väsinud, oli võimalik mererannas tantsu lüüa või end vaikselt võrkkiiges merekohina saatel unele kõigutada. Järgmise Maapäeva korraldamise au langeks osaks Järvamaale.

Anu Tommula

UUS JA UHKE KERGLIIKLUSTEE

Onu Kaupo tegi õnnistas tee sisse

Foto: Maiu Mäe

Kergliiklustee - tervisesportlaste sõber. Juba eelmisel suvel hakkas meie väikeses külakeses toimuma midagi uut ja huvitavat – nimelt hakati rajama Kaalepi –Seidla tee äärde kergliiklusteed. Sai põnevusega oodatud, millal saab juba rulluisud jalga panna ning uut teed katsetama minna, kuid selleks tuli veel aastake kannatada. Tuli talv ning teetööd jäid unarusse, kuid kevadel, kui lumi juba sulanud, läks tee-ehitus uue hooga käima. Varsti, juuni lõpuks, oligi meie uus kergliiklustee valmis, kuid veel viimistlemata. Kannatamatud Kaalepi elanikud, kes ei suutnud enda spordikirge kauem vaka all hoida, otsisid rulluisud ning treeningud võisid alati.

Oli nii uusi kui ka vanu spordihuvilisi, kes kergliiklusteed proovisid, kuid üks oli kindel – olles harjunud krobelise asfaldi peal sõitma, tundus sile kergliiklustee esimest korda proovides lausa imelisena – uisk lausa lendas all. Peab ära mainima, et seal on väga mõnus paljajalu käia (proovige kindlasti järgi!). Vahepeal käis sõitjate vahel suisa võistlus, kes päevas edasi-tagasi sõite rohkem teeb.

Ka praegu võib teel üsna tihti näha mõnusalt liuglevaid Kaalepi elanikke, aga on ka kaugemalt tulnud spordihuvilisi. Kuid kergliiklustee pole ainult rulluisutajatele vaid ikka ka neile, kes seda spordiala ei harrasta. Soojadel suveõhtutel on äärmiselt mõnus vaikselt jalutada, vaadata veski poole ja näha taamal metsatuka taustal päikeseloojangut. See lihtsalt kutsub kõndima! *Mari-Liis Tommula*

Mulle meeldib 100% siia ehitatud kergliiklustee, kuna see on päris sile tee, kus saab uisutada. Väga lahe on uisutada edasi-tagasi mööda teed ja vaadata veskit ja selle ümber olevaid põlde. Kõige enam meeldib mulle tee lõpus seisev hernehirmutis, sest see on liiga naljakas, et mitte naerma hakata. Siledal mustal teel saab sõita nii kiiresti, kui soovid. See on lahe. *Marko Stamm*

Pean tunnistama, kui ma sellest esimest korda kuulsin, et siia hakatakse ehitama midagi sellist, siis tekkis kohe pähe mõte: “Appi, Kaalepit hakatakse kaevama ja mööda asfaltteed kõndides on see jube.” Praeguseks on kergliiklustee valmis saanud ning ma arvan, et see on parim ja turvalisem koht lastele ja ka kõigile teistele rulluisutamiseks ning teiste spordialadega tegelemiseks. *Kristiina Kask*

HIIRELÕKSUAUTOVÕISTLUS

Ühel päeval, kui maa oli veel külm, astus külatoa uksest sisse onu Raivo. Tal tuli hiilgav idee õpetada lastele hiirelõksuautode ehitamist.
Mõnda aega hiljem läks ta Alpu õpetama, kuidas teha hiirelõksuautot. Aga siis tal tuli mõte, et teha juba võistlused. Võistlustel osales neli autot, kõik olid ägedad. Võitja sai onu Raivo auto endale. Võitja olin seekord mina.

Johannes Kask

KAALEPI ON ÜLES KAEVATUD!

Kõik algas nii, et ühel hommikul avastasin õue minnes, et on hakatud kaevama kohast, kuhu valmis kõnnitee ja kohe pärast seda sain teada, et hakatakse maa sisse torusid panema. Alguses ei osanud ma asjast kohe midagi arvata, aga hiljem muutus asi mingil määral häirivaks. Näiteks hommikul, kui oleks tahtnud kauem magada, hakkas maja taga kopp kaevama. Ent ega midagi polnud parata.

Nüüdseks on Kaalepi suhteliselt üles kaevatud. Nagu hiiglaslikud mullamutid sibliksid siin üksteise järel ringi. Loodetavasti on uued torud ikka paremad kui vanad ja nende paigaldamine ja maa sees sonkimine Kaalepis on seda üleskaevamist ikka väärt. *Henry-Sven Adams*

JAANIPÄEVAKS KÕRGEKS KASVAS ROHI…

23. juunil toimus Kaalepi küla jaanituli. Võidutule tõi sel aastal Maiu koos meie koolilõpetajate Mati ja Ainariga külaplatsile parki. Enne jaanituld toimus Kaalepi poe juures laat, kus olid väljas nii Tupperware tooted kui ka kohalikud käsitöömeistrid omavalmistatud ehetekorvidega ja lapsed küpsetistega. Laada ajal sai ka iga soovija endale näomaalingu. Aitäh kõikidele müüjatele ja laadalistele!

Kott annab ainult hoogu juurde

Foto: Iris Schönberg

Sel aastal oli tegevusi nii pargis, laval, kui ka pubis. Viimases esinesid väikesed oma lõbusa tansuga ja meie laulutüdrukud Mari-Liis ja Kristiina väikse kontsertiga. Kõigile üllatuseks astusid lauluga üles ka poisid. Oli ka kohvik, kus sai täita kõhtu ja kustutada janu. Suured tänud pubi omanikule, kes on meile seda küla ürituste jaoks kasutada lubanud. Suured tänud ka Marekule, kes hoolitses selle eest, et inimesed ei tunneks nälga ega janu. Aitäh ka toredatele baaridaamidele, kes hommikutundideni vastu suutsid pidada.

Ka sel aastal oli õnneloos, kus oli koguaeg pikk järjekord ja iga loos võitis. Väljas toimus oksjon, kus jagus naeru ja nalja pikemaks ajaks. Pargis toimusid ka naisekandmine, kotijooks ja rõngavise Raivo ja Hirvo juhtimisel. Laval olid ka meie küla kuumad Kaalepi Kutid, kes astusid üles kolme looga. Kell 21.00 süüdati jaanituli ja meie kohalik pillinaine Taimi mängis ilusaid lugusi akordionil. Tänan inimesi, kes toetasid meid asjadega, mis läksid oksjonile ja õnneloosi. Nende eest saadud raha oli toetuseks Kaalepi laste laagrile, mis toimus 29. juuli -1 august Valgehobusemäel.

Gangnam style huvilised

Foto: Iris Schönberg

Kell 22.00 hakkas pubis karaokevõistlus, mis läks sujuvalt üle ühislaulmiseks. Aitäh julgetele karaokest osavõtjatele, kellest moodustus lõpuks ühine laulukoor, kus osales kogu rahvas, kes oli pubisse kogunenud. Kui hääled olid kähedaks lauldud ja mõnel lausa äragi, siis läks tansuks ja ei pandud tähelegi,et südaööst oli kiirelt saanud varahommik.

Täname inimesi, kes aitasid meid nii nõu kui jõuga, et jaanipäev korda läheks. Aitäh õhtujuhtidele, kes hommikutundideni vastu pidasid. Suur tänu kõikidele osalejatele, kes oma jaanipäeva Kaalepis veetsid.

Tiina Kask

AARDE JÄLIL...

Lisaks kõigele muule tekkis hiljuti Kaalepis võimalus koguda kokku oma kamp ning minna üheskoos aaret otsima. Tublid eestvedajad Raivo, Tiina ja Signe olid need, tänu kellele üritus võimalikuks sai.

Juuni lõpus võitis Kaalepi võistkond orienteerumismängu Kaalepi karikale. Nagu võistluse lõpuks selgus, oli see ainult vormistamise küsimus. Võistlus ise oli päris huvitav! Kogunesime külatuppa teadmisega, et osaleb mitu võistkonda. Lugesime veelkord üle võistluse juhendi, kust selgus, et telefonis peab olema aktiveeritud Qr Barcode Scanner. Kuna mina olen juba nii vana inimene, et ei jaga neid kaasaegseid asju üldse, tuli abi otsida nooremalt generatsioonilt. Mul on küll nutitelefon, aga olen seda kasutanud seni ikka helistamiseks, sest milleks muuks see telefon siis on, kui mitte helistamiseks!

Karikad

Foto: Tiina Kask

Tuleb välja, et helistamine on neil telefonidel pigem selline lisavõimalus, sest tegemist on hoopis arvutiga. Nojah, igatahes tõmbasid poisid mingist Play poest vastava äpi ja telefoni kaameraga sai lugeda neid kummalisi mustadest ja valgetest ruudukestest koosnevaid pilte (teate küll, neid mis on viimasel ajal ajalehtede nurkadesse trükitud). Näitasid telefonile sellist ruutu ja telefoni tuli kiri, mida sa järgmiseks tegema pead.

Vahepeal tuli uudis, et võistleb kolm võistkonda: Kaalepi, Ahula ja Albu. See sai tähendada ainult seda, et kolmas koht oli kindel! Kell tiksus armutult stardi poole. Kontrollisime veelkord turvavarustuse ja rattad üle. Tegime grupipildi. Ja siis oli start! Testisin kohe oma Qr Barcode Scannerit: Ruut C:5 Ohvrikivi, mis on nime saanud ühe naise järgi. PIN 2.

Minule oli loomulikult selge, kuhu minna, aga lasin noorematel ajusid ragistada. Ah jaa, unustasin mainida, et võistkond koosnes neljast liikmest: Kaarin, Andro, Vahur ja Hirvo, see vanem. Kes neid vaidlusi enam mäletab, aga Miina kivi juurde me jõudsime ja järgmise koodi leidsime: Ruut B:1 Mälestuskivi Albu veresauna ohvritele. Vaata ringi ja otsi Kõrvemaalt abi. PIN 5.

Kivi leidsime Albu Rahvamaja eest, aga koodi ei leidnud. Lõpuks saime teada mida rajameister Kõrvemaalt abi otsimise all silmas pidas, sest Kõrvemaa maastikukaitseala kaardi tagant me selle lõpuks ka leidsime: Ruut B:1 Albu härra ehitas 1873.a, et saaks kuiva jalaga üle Ambla jõe. PIN 9.

Võidukas Kaalepi võistkond

Foto: Tiina Kask

Vahepeal pean selgitama, et Ruut B:1 tähendas orienteerumise hõlbustamiseks kaasa antud Regio kaardil ruutu B1 elik kui sa ei teadnud kuhu minna, aga oskasid Regio kaardilt ruudu üles leida ning olid kuulnud midagi seal asuvast sillast siis oli juba lihtne järgmine kood üles leida: Ruut B:4 Andres ja Pearu läksid pühapäeviti peale kirikus käimist sinna väikest õlle jooma. (varemed) PIN 7.

Need said olla ainult Järva-Madise kõrtsi varemed! Aga ei olnud! Otsisime kõik kivide alused ja keldrid läbi, aga ei leidnud. Üks võistkond väntas Madise kaupluse nuka tagant välja ning suundus punamonumendi juurde! Meil tekkis kerge paanika, kust nad tulid ja kuidas meist mööda said? Leidsime koodi liiklusmärgi küljest: Ruut B:4 Mitme tundmatu ja kahe tuvastatud sõduri ühispuhkepaik II maailmasõjast. PIN 8.

Kimasime punamonumendi juurde! Konkurendid olid sealt just lahkunud ning liikusid kiriku suunas. Pidasime neid kiivalt silmas! Õnneks nende liikumiskiirus jäi meie omale tublisti alla, kuid seda enam kerkis küsimus, kuidas nad meist ette jõudsid! Me ju tegime kõik mis võimalik, et olla kiired! Samas Xdreamil (on selline seiklusspordi võistlussari kus tuleb orienteeruda liikudes vaheldumisi jalgsi, ratta, kanuu või rulluiskudega) osalejana võin öelda, et alati ei ole kõige kiiremini liikuja võitja, vaid pead oskama ka orienteeruda ning leida kõige kiiremad liikumistrajektoorid ja vältida vigu.

Hakkasime otsima, kui konkurendid hõikasid: “Koodid on samba taga!” Mitte kunagi ei öelda konkurendile ette, kus punkt asub, sest see muudab sinu ja tema vahelist vahet sinu kahjuks! Aitäh Ahula, seal nad tõesti olid: Ruut B:4 Püha Matteuse koja kõrval on hoone kus ühe vana saab teise uueks. Räästa all on kirst. PIN 1.

Väntasime Ahula võistkonnast mööda ning otse riideaida juurde. Ahula võistkond läks mingil põhjusel surnuaeda. Nojah, kui jutt on kirstudest, siis tõenäosus neid surnuaialt leida on ju üsna suur!.

Meie tõmbasime aida räästa all asuval kirstul kaane lahti: Ruut C:6 Valla elektriautode kiirlaadimispunkti lähedalt otsi mölder ja küsi: „Kas on mõtteteri jahvatada“: PIN 3

Kuna kõik ju teavad, et kiirlaadimispunkt asub Seidla tuuliku juures, siis sinna me ka kihutasime.

Unustasin jagada lugejale selgitusi PIN numbrite kohta! Need numbrid andsid kokku ühe koodi mis tuli möldrile öelda: 259781. See kood oli kirjutatud ümbriku peale ja ma arvan, et kui me oleksime koodi valesti öelnud, oleksime õige koodi saamiseks terve raja pidanud uuesti läbi sõitma. Veski juures selgus et me olime väga kiired. Nii kiired, et mölder polnud jõudnud ennast riidessegi panna. Kohe tõmmati meil tempo maha, sest mölder tahtis hirmsasti mõistatusi öelda. Meie ei lasknud ennast sellest segada, sest vastused olid ikka kas mölder või veski. Noh, välja arvatud üks, mille vastus oli sõnnik, aga seda ei küsinud ka molder, vaid möldri proua.

Pärast ajugümnastikat ulatas mölder meile pidulikult õige koodiga ümbriku. Ühtlasi saime teada, et oleme liidrid. Nüüd oli meil aega küll!

Ümbrikus oli kaart, kuhu oli joonistatud karika peidukoht. Kuna oli aega, siis tutvustasin noortele Kaalepi küla ja rääkisin lugusid, mis juhtusid sel ajal, kui mina laps olin. Näiteks kas või see, et karikas oli peidetud vana Krüüne kolikambrisse. Võib olla ongi paslik meenutada, et vana Krüüne nimi oli Herbert Krünberg ja ta töötas kolhoosis „sakslase“ peal (sakslaseks nimetati üht Saksa DV traktorit, mis sarnanes nõukogude päritolu traktoriga T-16. Ühe T-16-ga ajab praegu kartulivagusid Endel Kanter). Vana Krüüne oli mees, kes kuulas Ameerika Häält (keelatud Lääne propaganda raadiojaam Nõukogude ajal) ja järgmisel päeval rääkis kuulata tahtjaile mis „onu“ oli pajatanud. Paekivist majakeses, mis asub Kaalepi kaupluse lao taga, hoidis ta „sakslase“ juppe ning igasugust muud kola. Selle kolikambri nurgas oligi papist karp karikaga.

Veeresime külatoa juurde tagasi ning saime teada, miks me olime näinud ainult ühte võistkonda. Nimelt Albu ei tulnud. Ja Ahula võistkond ei olnud sel momendil, kui me neid nägime, mitte meist ees, vaid hoopis kõvasti maas. Nii saigi asi ära vormistatud!

Sel ajal, kui ootasime Ahula võistkonna lõpetamist, anti start laste orienteerumisvõistlusele. Nemad ei pidanud isiklikku arvutit omama! Miinimumnõuded olid lugemisoskus ja pildi järgi järgmise punkti asukoha ära tundmine. Selline võistlus tundus lastele väga meeldivat, sest kilkeid ja õhinat oli terve külavahe täis.

Kui kõik olid lõpetanud, kogunesime külatuppa ning sõime kõhud head ja paremat täis. Parematele jagati ka auhindu, näiteks esikoht sai karika (kahjuks on see rändkarikas mis järgmisel aastal võib väga kergesti kuhugi mujale rännata) ja Kratid (tädi Tiina ja Sirle tehtud pehmed mänguasjad) ning teine koht sai lastešampused.

Tänada tahaksime kõiki ilu tegijaid ja suure vaeva nägijaid!

Hirvo Rannu

NOORED KUNSTNIKUD

Joonistus: Raimond Mäe

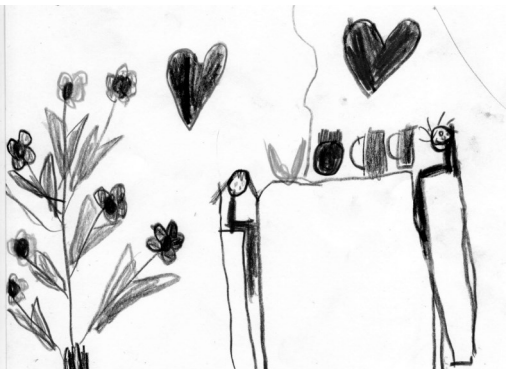

Joonistused: Hele-Riin Gunin

HOROSKOOP

Kaljukits 22.12–20.01 Kipud kõndima pea pilvedes ja armastus südames. Seesugune maailm võib mõneti ohtlikuks kujuneda – hajameelsed inimesed kipuvad olulisi asju unustama ja nii võib mõni eriti oluline toimetus jääda tegemata.
Veevalaja 21.01–19.02 Üritad anda endast parima, ent tunned, et keegi ei hinda su rasket tööd ja pingutusi, vaid tunnevad lihtsalt mõnu saadud viljadest. Ehk peaksid vaatama olukorda teisest perspektiivist – küll saabub selgus ka sinuni.
Kalad 20.02–20.03 Sinu ellu tulevad suured muutused. Päikeselised päevad vahelduvad pilvede ja paduvihmadega, ent ära kohku – katsumused ja ebaõnnestumised rajavad tee vikerkaare otsani, kus ootab ees kullapada.
Jäär 21.03–20.04 Oled veidi minevikus kinni. Tõesti, vanasti oli muru rohelisem ja taevas sinisem, ent kui sa häälestaksid end praegusele lainepikkusele, mõistaksid, et tegelikult on praegu ka üsna hea elada ning vahest ehk paremgi kui varem.
Sõnn 21.04–21.05 Tunned suurt kurbust ja masendust aastaaegade vahetumise eel. Ürita keskenduda asjadele, mida sa armastad teha, mitte suverõõmude tagaleinamisele. Lase oma ellu uuendusi.
Kaksikud 22.05–21.06 Leiad end tihtipeale mõttessevajununa. Tõsi, sinu elus toimub nii mõndagi, mis mõtlema paneb, ent ürita siiski argitoimetustega enne ühele poole saada, kui taas unelema jääd.
Vähk 22.06–23.07 Tunned, et elul pole sulle midagi pakkuda. Asi on lihtsalt selles, et sinu ellu on saabunud rahulikum hingetõmbamisperiood, mis eeldab seda, et võtaksid aja maha ja naudiksid aega, mil ei pea siia-sinna tormama ja kõike ise tegema.
Lõvi 24.07–23.08 kipud unustama, et maailmas eksisteerib teisigi inimesi peale sinu. Oled auahne ja üritad iga hinna eest saavutada soovitud eesmärki. Hea, et sul on sihid paika seatud, ent ürita end mitte teiste arvelt üles upitada.
Neitsi 24.08–22.09 Keegi elab su südames, kenas päikesepoolses toas. Vaata, et sa hoiad teda hästi, päikest võivad väga lihtsalt tulla varjutama pilved ja vihmasabin. Tunned õhus kõvasti armastuse lõhna.
Kaalud 23.09–22.10 Soovid pöörata oma elus uut lehekülge. See võib sul isegi korda minna, kui muudad keskkonda, tegevusala või oma suhtumist. Kõige lihtsam on alustada viimasest, sest ehk pole peale seda vaja teisi muutagi.
Skorpion 23.10–22.11 Oled endale üllatusekski maru energiline. Tantsid, laulad ja jooksed ringi, teed miljon asja korraga ja üllataval kombel need kõik ka õnnestuvad. Lihtsalt jälgi, et sa järsku liiga ära ei väsi.
Ambur 23.11–21.12 Kipud unenägude ja reaalsuse vahel vähe vahet tegema. Tõepoolest, reaalsete unenägudega võib juhtuda, et ärgates ei suudagi kohe mõista, millise keskkonnaga tegu on. Siiski ürita, see ei pruugi hästi lõppeda.

Agent 006 aka Kuri Tädi Panniga

KOOLITEED ALUSTAVAD...

Hele-Riin Gunin

Aleks Homin

Raimond Mäe

Hirvo Rannu

KONTAKT
kaalepikylateataja@gmail.com
56760932 või 55559930

Jänes: Karu, karu, tule ruttu siia!
Karu: (teiselpool jõge, ujub siis suure vaevaga üle) Noh... mis tahtsid?
Jänes: Vaata, kui kenad maasikad seal teiselpool jõge on...

Kõnnivad kaks elutarka meest mööda tänavat. Järsku vaatavad, taevas seisab helikopter ühe koha peal. Targema näoga ütleb: "Näe, mootor on vist rikki läinud!"
Teine vastab: "Mida sa ajad? Kui ta oleks rikkis, siis ta kukuks alla! Ju tal on vist bensiin otsas!"

Kõnnib mees tänaval, saabas peas.
Politseinik astub ligi: "Vabandage härra, miks teil on saabas peas?"
"Vaadake härra, juba lapsest saati, käin ma igal kolmapäeval saabas peas."
"Kuid täna on ju reede!"
"Jah? Taevake, kui loll ma võin küll välja näha!"

Peatoimetaja: Mare Laube **Asepeatoimetaja**: Kristiina Kask **Keelekorrektor**: Mare Laube
Reporterid: Triin Rannu, Kristiina Kask, Marko Stamm, Anu Tommula, Mari-Liis Tommula, Mare Laube, Henry-Sven Adams, Johannes Kask, Hirvo Rannu, Tiina Kask
Fotograafid: Tiina Kask, Maiu Mäe, Sirle Gunin, Valjo Stamm, Iris Schönberg, Henry-Sven Adams, Mare Laube, Heino Pärn, Anneli Piik